

**Walt Wilhelm og andre
mod Bundeskartellamt
(Anmodning om præjudiciel afgørelse
indgivet af Kammergericht Berlin)**

Sag 14/68

S a m m e n d r a g

1. EØF — Fællesskabets retsorden — særlig karakter — rang i forhold til de nationale retssystemer — fællesskabsretsreglernes forrang
2. EØF's politik — konkurrenceregler — karteller — fællesskabs- og nationale myndigheders sideløbende indgreb — tilladelighed under forbehold af fællesskabsrettens overholdelse — krav om billighed i tilfælde af samtidige fællesskabs- og nationale sanktioner
(EØF-traktatens artikel 85, stk. 1 og artikel 87, Stk. 2)
3. EØF-traktaten — grundstninger — forskelsbehandling på grund af nationalitet — forbud — ulige behandling som følge af forskelle i medlemsstaternes lovgivning ikke omfattet
(EØF-traktatens artikel 7)

1. EØF-traktaten har skabt en selvstændig retsorden, der er blevet indlemmet i medlemsstaternes retssystemer og skal anvendes af disses domstole.

Det ville stride mod et sådant systems natur at tillade medlemsstaterne at vedtage eller opretholde foranstaltninger, der kan skade traktatens nyttevirkning.

Den bindende virkning af traktaten og de til dens gennemførelse udstedte retsakter kan ikke være forskellig fra stat til stat på grund af nationale retsakter, uden at dette hæmmer fællesskabssystemets funktion og bringer gennemførelsen af traktatens målsætninger i fare.

Derfor bør konflikter mellem fællesskabsretten og de nationale retsregler løses ved anvendelse af princippet om fællesskabsrettens forrang.

2. Så længe en i henhold til traktatens artikel 87, stk. 2, litra e) udstedt forordning ikke bestemmer andet, kan de nationale myndigheder skride ind mod et kartel under anvendelse af deres interne konkurrencelovgivning, selv om nævnte kartels forenelighed med fællesskabsretten samtidig undersøges af Kommissionen, idet det dog er forudsat, at denne anvendelse af national ret ikke kan hæmme den uindskrænkede og ensartede anvendelse af fællesskabsretten og virkningerne af foranstaltningerne til dennes gennemførelse. Hvis forekomsten af sideløbende indgreb skulle føre til en sammenlægning af sanktioner, kræver et almindeligt billighedshensyn, at der ved udmålingen af en eventuel sanktion tages hensyn til enhver forudgående beslutning af lignende art.

3. EØF-traktatens artikel 7, der forbyder medlemsstaterne at anvende deres retsregler forskelligt under hensyn til de berørtes nationalitet, tager ikke sigte på eventuelle uligheder og skævheder, som for de af fællesskabsretten omfattende personer og virksomheder kan følge af eksisterende forskelle mellem medlemsstaternes love, såfremt disse rammer alle personer, der henhører under deres anvendelsesområde, efter objektive kriterier og uden hensyn til nationalitet.

I sag 14/68

angående en anmodning, som i henhold til EØF-traktatens artikel 177 af Kammergericht (Kartellsenat) Berlin er indgivet til De europæiske Fællesskabers Domstol for i en sag for nævnte ret mellem

1. WALT WILHELM, medlem af direktionen for Farbenfabriken Bayer AG, Hasengarten 31, Hahnwald,
2. HANS GÖLZ, medlem af direktionen for Casella-Farbwerke Mainkur AG, Hamannstraße 6, Frankfurt am Main,
3. HANS ULRICH FINTELMANN, salgschef for Farbwerke Hoechst AG, Frankfurt am Main-Hoechst, Farbwerke Hoechst AG,
4. BADISCHE ANILIN- & SODA-FABRIK AG, Ludwigshafen,
5. FARBENFABRIKEN BAYER AG, Leverkusen,
6. FARBWERKE HOECHST AG, tidligere Meister Lucius & Brüning, Frankfurt am Main-Hoechst,
7. CASSELLA FARBWERKE MAINKUR AG, Frankfurt am Main-Fechenheim,

og

BUNDESKARTELLAMT, Berlin

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EØF-traktaten, især af dens artikler 5, 7 og 85, samt af Rådets forordning nr. 17 af 6. februar 1962, især af dens artikel 9,